

Köszöntő és bevezető

Tisztelt Közönségünk!

Gyerekkoromban kaptam egy szovjet gyártmányú kerékpárt. Akkoriban lőtték fel a Szputnyik1-et, megrémítve a „szabad” világot és bizonyítva a szovjet fölényt a tudományban, technológiában és nem utolsósorban a hadászatban.

A bicikli gyakran elromlott – nem bírta a zselici dombokat. Egy alkalommal apám meghallotta, amint – a családban nem megengedett, de a pusztai játszótársaimtól tanult és jól bevéssett - kifejezések kíséretében bíbelődöm a hiba kijavításával. Rám kérdezett: mi a baj? „Hát ezek Szputnyikot már tudnak fellőni, de bicikligyártásban még van mit behozniuk!” Válaszoltam nagy bosszúsán.

A napokban - február 18-án – a NASA közvetítette, amint a legújabb marsjáró, a Perseverance talajt fog a Marson. Hét hónappal korábban indították vagy 400 millió kilométeres útjára, s pont úgy, pont akkor és pont oda érkezett, ahova tervezték!

Mi pedig itt a Földön, 63 évvel az első Szputnyik felbocsátása után még mindig azzal szórakozunk, hogy hogyan vessük a kukoricát egymástól egyenlő távolságra, épp olyan mélyre és olyan sűrűre, ahogy szeretnénk! (És még ez is hol van attól, amit a kukorica szeretne!)

Ráadásul nyakunkon a baj, s még örülhetünk is, hogy megint egy Szputnyik mutatja meg, merre a kijárat!

Üdvözlök mindenkit, aki felvállalta, hogy eljön erre a furcsa találkozóra úgy, hogy ki sem mozdul otthonából, úgy, hogy inkább eljött otthonról, mert megszokta a baráti kézfogásokat a társas rendezvényeken és úgy, hogy belátja, előbb utóbb meg kell tanulni az emberek közötti érintkezésnek ezt a módját is. Meg kell tanulni, mert mindent meg kell tanulni, ami lehetőség. Mindenről, ami jó, kiderül, hogy jobb is lehetne, ha nem úgy kényszerítenék ránk. Nyugodtan mondhatom, hogy az előbb vázolt technológiai fejlődés lehullott morzsáinak köszönhetjük, hogy most legalább a mesterséges térben találkozhatunk, s teszi reálissá a hitet: csak rajtunk múlik, visszatér-e az élet a rendes kerékvágásba!

De bosszakodni való mindig akad, ezért lássuk a dolgok szebbik oldalát!

2020-ban ünnepeltük - volna, ha megünnepelhetjük volna - a Magyar Kukorica Klub Egyesület 15. születésnapját!

Ha visszatekintünk az eltelt 15 évre, büszkén állíthatjuk, hogy voltak terveink, s küzdöttünk megvalósításukért. Természetesnek vettük, hogy újat kell adni a gépezethez, amitől az jobban, hatékonyabban működik! Ezt a köznyelv innovációnak nevezi.

Ne feledkezzünk meg arról, hogy alakulásunk idején éppen 15 év volt az újjárendeződés útján döcögő ország mögött, s az EU-hoz való csatlakozás adta a Klub létrehozásának ötletét! Sokan gondolhatták, s gondolták is, hogy ez „egy őrült gondolat”. A valóban létező besavanyodottak és gátépítők mellett szerencsére akadtak olyanok is, akik másként vélekedtek!

Ennek köszönhetjük, hogy most már eredményeket mutathatunk fel!

- ✓ Létrehoztunk egy olyan szervezetet, amilyen a hazai mezőgazdaságban ágazati szervezetként korábban soha nem létezett
- ✓ Olyan célokat tűztünk ki, amelyek ugyan a politika marketing-zászlaján folyamatosan lengenek, de megvalósításukat sohasem vállalta fel: a megvalósítás ránk várt

- ✓ Olyan tevékenységeket vezettünk be és folytattunk, amelyek nemzetközi gyakorlatban is ritkák, vagy hiányoznak, vagy újak (pl.: termésverseny és a terméstanúsítás)
- ✓ Felvállaltunk olyan tevékenységeket, amelyek nekünk fontosak, de a korábbi állami szerepvállalás eltűnt mögülük. (ilyenek a független fajtakísérletezés, a független bemutatók és független eredményközlés, ismeretterjesztés, tapasztalatcserék, tanulmányutak)
- ✓ Ellenálltunk a ránk szakadt „Marketing Viharnak”, őrizve a nyelv szakmai hitelességét, nem dőlünk be laza irányzatoknak a könnyebb pénzszerzés érdekében, és a nyíltság paizsával elhárítottuk a rosszindulatú pletykákat és támadásokat

Vannak (és voltak) olyan kezdeményezéseink, amelyeket a feladat nagysága, vagy egyéb okok miatt még nem sikerült megvalósítanunk. Közülük egyik elsőként megfogalmazott gondolatunkat, a precíziós gazdálkodáshoz illeszkedő fajta-ajánlást emeljük ki. Ennek az ideje most érkezett el.

És talán most jött el az ideje annak is, hogy a következő 15 évre kitűzzük alapvető céljainkat:

1. A természettudományok iránti tisztelet növelése, hogy az új korszakot megértsük, az új lehetőségeket felismerhessük, az új követelményeket elfogadhassuk, azokkal jobban élhessünk, és azokhoz jobban igazodhassunk
2. A mezőgazdasággal kapcsolatos általános ismeretek bővítése
3. Hozzájárulás az új kor megértéséhez szükséges gondolkodásmód és tudat formálásához
4. A tagság és általában az irántunk érdeklődők szakmai ismereteinek megújítása
5. A jó és gazdaságilag is hasznos gyakorlati eljárások felkutatása, fejlesztése, bevezetésük segítése
6. A kommunikációs és kapcsolatépítő képesség fejlesztése, benne a Versenyzők Klubjával
7. Folytatott tevékenységeinkhez a gazdaság alapok bővítése (szponzori és támogatói kör bővítésével)
8. A fajtakísérletezés, adatfeldolgozás és értékelés, ezzel együtt a fajtákkal kapcsolatos ismeretek közzétételi formájának megújítása
9. A Kukorica Termésversenyek bővítése, általánossá tétele
10. Az információkezelési és ismeretátadási technikánk teljes megújítása, a fejlett digitális eszközökre adaptálása

A jövőt illető elképzeléseink nem jóvendöléseken alapulnak, hanem látomásokon. Egy olyan jövő vízióján, amelyről nálunk jobban értesültek sem merik megjósolni, hol is kötünk ki – békés fejlődést feltételezve! Ha úgy vesszük, az első, mintegy 100 -200 ezer évvel ezelőtt bekövetkezett spontán fejtágítás után (amikor egy bizonytalan kimenetelű mutációval kialakult az emberi agy szürke állománya), most egy mesterséges fejtágítás következik. Először csak kívülről, az elektromágneses mezők modulálásával, majd közvetlenül rátelepítve a szürke állományra. Ezzel lehetővé válik, hogy a gondolat megszületése és a cselekvés között ne lehessen érzékelni az idő múlását. Sőt, egyesek már arra tippelnek, hogy a gondolatra sem lesz szükség. Erre persze még legalább további 15 évet várni kell!

Ha most azt kérdezitek, mi realizálódik ezekből 2021-ben?

Nagyon komolyan vesszük az első pontot, s a tagságon kívül is a legnagyobb hangsúlyt a tudat és gondolkodásmód formálására fektetjük. Az előadásokból látni fogjuk, hogy nem csak az ismereteinket kell bővíteni, mert az nem lesz elegendő. Tudomásul kell venni, hogy képessé kell válni

a globális tudás használatára, amely csak úgy lehetséges, ha bekapcsolódunk ennek a tudásnak a létrehozásába, fejlesztésébe. Erre szolgálnak a rendszeres, ma még több vonalon indított Online Kukorica Határszemléink. Az itt folyó beszélgetéseket egy következetes, de a napi aktualitásokhoz igazodó tematika szerint folytatjuk.

A második témánk a fajtakísérletezés. Van új ötletünk, aminek szolgálatába állítjuk, és vannak, akik ezt megértették. A kukoricatermesztés érdekében tett technológiai fejlesztések és beruházások csak a kukorica növényen keresztül érvényesülnek. Ez a szilárd valóság, és az is, hogy jelenleg minden hektáron tonnákat hagyunk veszni, miáltal feleslegesen használjuk és feleslegesen szennyezzük mesterséges anyagokkal a talajt, és üvegház hatású gázokkal a levegőt. A fajtákban rejlő képességek kihasználásának az útja termesztési tulajdonságaik teljesebb megismerése és igényeik jobb kihasználása.

A harmadik, a Termésverseny bővítése és a termésverseny-variációk számának a növelése. Remélem mihamarabb megérti a magyar szakmai közönség, hogy ennek a kezdeményezésnek is ki kell lépni a gyerekkorból! Ez az a terep, ahol az új fajták, új anyagok, új eljárások, új elgondolások a legkisebb kockázattal és a legnagyobb hatékonysággal vezethetők be, s ahonnan a tudás a leggyorsabban terjedhet szét. Persze, nem csak több versenyzőre van szükség, hanem a versenyzőknek saját szervezetre is szükségük van, ha azt akarják, hogy fejlődjön a verseny, alkalmazkodjon a Versenyszabályzat az új igényekhez, gyorsabban terjedjen a „megtermelt tudás”. Végre komolyan kell venni, s aktivizálni a 2009-ben megalakult Versenyzők Klubját!

Más: 2021-ben ismét tisztségviselő választás lesz az Egyesületben. Komolyan kell venni, mert mindaz múlik rajta, amit eddig tettünk, s amit a jövőről álmodtunk!